UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. x. De gula c[on]iua[n]di se[n]su & fere v[er]bis macrobii su[m]ptis de libro saturnalior[um].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70332

Visual Library

tuā vidiſſet/vino grauis/vnguentis delibutꝰ:ſertis capite redi mito/ꝑlucida veſte amictus/refertā turba doctorū hominū ſcolam eius intrauit:nec contentus tā deformi introitu/cōſedit/ & vt clariſſimū eloquiū & prudētiſſima p̄cepta temulētie: lachrymis eleuaret. Orta deīde:vt par erat oīm indignatiōe xenocrates vultū in eodē habitu cōtinuit:omiſſaq; re quā diſſerebat/de modeſtia & tēꝑantia loqui cepit. Cuius grauitate ſmonis reſipiſcere coactus polemio:primū coronā capiti detractā ꝓiecit: paulopoſt brachiū intra palliū reduxit. Procedente tēpore oris conuiualis hylaritatē depoſuit:ad vltimū totā luxuriam exuit: vniuſq; orationis ſaluberrima medicina ſanatus:ex infami ganeone/maximꝰ philoſophꝰ euaſit. Peregrinatꝰ eſt itaq; huius animꝰ in neqtia:nec habitauit:diuertit paululū:ſed nequaꝗ̄ domiciliū fixit. Poſtremo vnū eſt ad qđ totiꝰ philoſophi cetꝰ tendit intentio.ſ.finis honeſtꝰ: letus exitus & iocundus/qui plane euenire non poterit:niſi philoſophia oībus officinis/& oīm miniſtris officiorū cuſtodē adhibeat verecundiā: que parēs eſt (vt ait Caſſianus)om̄is honeſti cōſilii:ſolēniū officiorū tutela:magiſtra innocētie:cara ꝓximis/accepta alienis/priuatas negligēs facultates vt cōmunes āplificet:om̄i loco:oī tēpore pre ſe fauorabilem gerēs vultū. Adeo quidē:vt etiā inuerecundis feratur accepta. Athenis quidā vltime ſenectutis:cū ſpectatū in theatrū veniſſet:eūq; nemo e ciuibꝰ ſeſſū reciperet:ad lacedemoniorū legatos forte ꝑuenit:qui hoīs etatem:canos eius & ānos aſſurgēdi officio venerati ſunt:ſedēq; ei īter ipſos honoratiſſimo loco dederunt:q vbi fieri populꝰ aſpexit maximo plauſu:aliene vrbis verecūdiā ꝯprobauit. Ferūt tūc vnū e lacedemoniis dixiſſe. Ergo athenieſes qd ſit rectū ſciunt: ſed id facere negligunt.

Verecundie pulchra laus.

Nō de ātiquo veniēte ad ludorū ſpectacula nō recepto p ꝯciues athenieſes ſed p legatos lacedemonios.

❡ De gula conuiuandi/ſenſu & fere ex verbis macrobii ſūptis de libro ſaturnaliorum. Capitulum. X.

Identꝰ forte parū ciuilia & ſuꝑſtitioſa nimis ꝙ̄ de ſacris apicibꝰ ꝓferūtꝰ. Ceterū vt mitiꝰ agamꝰ nobiſcum gētiliū philoſophorū cōuiuādi regula in mediū proferatur. Et quidem plures in hanc partem officiorū precepta dederūt ſed ad p̄ſens pauci ſufficiunt. Inter alios ſaturnaliorū liber p̄mꝰ occurrit/talis ſi recte īſpiciatꝰ & tātꝰ vt nihil aliū de oporteat mutuari. Cū ergo in p̄nti caplo nō tā veſtigiis ꝙ̄ paſſibꝰ diſcernimꝰ imitari:& ex opulētia prōptuarii ſui/cellule nr̄e ſupplere āguſtias. Siqdē ꝯſpicuꝰ eſt in ſētētiis: in ꝟbis floridus/ & tanta morum venuſtate redundans / vt in inſtitutione cou-

Liber de ſaturnalibus.

tiuii & diſpenſatione/ſocraticam videatur ꝓpinare dulcedinē.
Ait ergo. Scio philoſophiā q̄ rerū oīm moderatrix eſt hoc pri=
mū obſeruatura vt ſecum eſtimet preſentium ingenia conuiua
rum: & ſi plures peritos vel ſaltem amatores ſui in cōuiuii ſocie

Nō pulchraꝫ ſimilitudinem lr̄arū mutaꝝ ad vocales: et īperitoꝝ ad peritos.

tatem reperiat ſermonē de ſe patietur agitari/quia velut pauce
littere mute diſperſe īter multas vocales in ſocietatē vocis faci
le manſueſcunt/ita rariores imperiti gaudentes conſortio peri
torū/aut cōſonāt ſiqua poſſunt: aut rerū taliū capiūt̄ auditu. Si
vero plures ab inſtitutione diſcipline eius alieni ſunt prudenti=
bus qui pauciores intererūt ſauciet diſſimulationē ſui/& patie=
tur loquacitateꝫ maiori ꝑti amicitiorē ſonare: ne rara nobilitas
a plebe tumultuoſiore turbet̄. Et hec vna eſt de philoſophie vir
tutibus. Quia cū orator non aliter niſi orando ꝓbetur/philoſo=
phus nō minꝰ tacendo ꝓ tēpore q̄ loquēdo philoſophat̄. Sic er=
go pauci qui aderunt doctiores in conſenſū rudis cōſortii/ſalua
& intra ſe q̄ſtione migrabunt: vt oīs diſcordie ſuſpitio faceſſat.

De piſiſtrato athenarū tyrā no q̄ cū filijs ī ſnia concordauit vt inſidiantes excluderet

Nec mirū ſi doctus faciet quod fecit quondā piſiſtratꝰ: athenarū
tyrannꝰ. Qui cum filiis ſuis rectum dando conſiliū non obtinu=
iſſet aſſenſum/& ideo eſſet in ſimultate cū liberis: vbi hoc emu
lis cauſā gaudii fuiſſe cōperiſſet ex illa diſcordia ſpantibꝰ in do=
mo regnātis poſſe naſci nouitatē/vniuerſitate ciuiū conuocata
ait ſuccenſuiſſe ſe filiis quidē nō acq̄eſcētibꝰ patrie volūtati. Sed
hoc poſtea ſibi viſū eē paterne aptiꝰ pietati vt in ſentētiā libero
rum ipē ꝯcederet. Sciret igit̄ oīs ciuitas regis ſobolē cum patre
cōcordē. Hoc cōmēto ſpē detraxit inſidiantibꝰ regnātiū q̄eti. Ita
in oī gn̄e vite/ꝑcipueq̄ʒ in letitia ꝯuiuiali oē quod videt̄ abſonū

De cōmēdabili cōuiuio agatonis.

in vnā ſoni cōcordiā ſalua innocētia redigendū eſt. Sic agatho=
nis cōuiuiū: q̄a ſocratas phedros pauſanias & hiſimacos habu=
it: vbū nullū niſi phiſicū ſēſit. At ꝟo altioni: vl̄ didonis mēſa/q̄ſi

De vituperabilibꝰ ꝯuiuijs didonis ⁊ altioni.

ſolis apta delitiis habuit hic iopā: illa polipheniū cythara canē
tes. Nec deerāt apud altionē ſaltatores viri/& apud didonē bri
chias ſic hauriens merum: vt ſe totum ſuperflua eius infuſione

De modo loquēdi in cōuiuijs ſeruādo.

prolueret. Nōne ſi quis/aut inter pheatas/aut apud penos ſmo
nes de ſapientia erutos conuiualibus fabulis miſcuiſſet & gra=
tiā illis cetibꝰ amicam ꝑderet: & in ſe plane iuſtū riſū moueret?
Ergo p̄ma obſeruatio eius erit eſtimare cōuiuas: deinde vbi lo
cum patere ſibi viderit nō de ipīs ꝓfunditatis ſue īter pocula ſe=
cretis loquetur/nec nodoſas & anxias: ſed vtiles quidem faciles
tn̄ mouebit queſtiones. Nā ſicut inter illos q hoc exercitii genꝰ
hn̄t in mediis ſaltare conuiuiis. Si quis vt ſe āpliꝰ exerceat/ſo=

dales vel ad curſum vł ad pugillatum laceſſiuerit quaſi ineptus
relegabitur ab alacritate conuiuii. Sic apđ menſã quandoq; phi
loſophandũ eſt: vt crateri liquoris ad letitiã nati adhibeatꝰ/non
modo nympharũ ſed muſarũ quoq; ammixtiõe temperies. Nã
ſi (vt fateri neceſſe eſt) in omni conuentu: aut tacendũ eſt aut lo
quendum/queramus ſilentium ne cõuiuiis importunus ſermo
conueniat. Si enim vt apud athenas athicas/ariopagite tacen-
tes indicant ita inter epulas oportet ſileri/non eſt vltra queren-
dum inter menſas philoſophandũ ſit nec ne. Si vero non erunt
muta conuiua/cur vbi ſermo permittitur honeſtꝰ ſermo ꝓhibe
tur: maxime cum non minus ꝗ dulcedo vini hilarent verba con
uiuiũ? Quid hoc inquis ad philoſophiã: imo nihil tã cognatum
ſapientie: ꝗ locis & tẽporibus aptare ſermones: perſonaruʒ que
aderunt eſtimatione in mediũ vocata. Alios enim relata inci-
tarunt exẽpla ỽtutum/ alios beneficiorũ: nonnullos modeſtie:
vt & qui aliter agebant ſepe auditis talibus ad emendationem
venirent. Sic aũt vitiis irretitos ſi & hoc in ꝯuiuiis exegerit lo-
quendi ordo/feriet philoſophia nõ ſentientes vt liber pater tyr-
ſo ferit: ꝑ obliquationẽ circũfuſe hedere latẽte mucrone: quia nõ
ita profitebitur in conuiuio cenſorẽ: vt palam vitia caſtiget. Ce
terum his obnoxii repugnabunt: & talis erit cõuiuii tumultꝰ vt
ſub huiuſmodi inuitati videantur edicto. Quod ſupeſt leti bñ
geſtis corpora rebus ꝓcurate viri/& pugnã ſperare parari. Ergo
ſi oportunitas neceſſarie reprehenſionis emerſerit/ſic a philoſo
pho ꝓficiſcetur: vt & tecta & efficax ſit: quid mirũ ſi feriat ſapi-
ens: vt dico non ſentientes: cũ interdum ſic reprehendat vt rep-
henſus hylaretur. Nec tamen fabulis ſuis ſed interrogationibꝰ
quoq; vim philoſophie nihil ineptum loquentis oſtendet. Hãc
ergo nullus honeſtus actus locus ve/nullus cetus excludat que
ita ſe aptat/vt vbiq; ſic appareat neceſſaria tanꝗ abeſſe illam ne
phas fuerit: & poſt pauca ledorie & ſtomacis differẽtiam facit:
que ſic ĩterdũ proferunꝰ a ſapiente/vt nõ modo amaritudine ca
reant: ſed afferãt tempeſtiuã dulcedinẽ. Deinde interrogãdi ci-
uilitatẽ: vel faceciã docet. Qui vult ergo amenus eẽ cõſultor/ea
interroget que ſũt interrogato facilia reſponſu: & que ſcit illum
ſedula exercitatione didiciſſe. Gaudet enim quiſquis ꝓuocatus
ad doctrinã ſuã in mediũ ꝓferendã: qa non vult latere qđ didicit
maxime ſi ſciẽtia quã labore queſiuit cũ pauc(illi familiaris &
plurimis ſit ĩcognita: vt de aſtronomia vel dialetica: ceteriſqʒ ſi
milibꝰ. Tũc eni videnꝰ fructũ cõſequi laboris: cũ adipiſcunꝰ oc

De libero pr̃e qui ꝑ obliquatione hedere circũfuſo feriunt tyrſo latẽte mucrone.

Nõ ꝙ homo gaudet ſe de his que ſcit interrogari.

caſionem publicādi que didicerant ſine oſtentationis nota qua caret qui nō ingerit:ſʒ imitat̄ vt ꝓferat. Cōtra magne amaritudinis eſt:ſi corā multis aliquē interroges qđ nō opima ſciētia q̄ſiuit. Cogit̄ enī aut negare ſe ſcire quod extremū verecūdie dānū putant/aut reſpōdere temere:ſe euentui veri falſi ve ꝯmittē Vn̄ ſepe naſcit̄ iuſtitie ꝑditio & oē hoc infortuniū pudoris ſui imputat cōſulenti. Necnō & qui ambierūt maria & terras:gaudent cum de ignoto multis:vel terrarū ſitu:vel ſinu maris īterrogant̄:libēterq; reſpondēt/& loca deſcribūt modo verbis/modo radio/glioſū putantes que ipi viderāt aliorum oculis obiicere. Quid duces:vel milites ꝙ fortiter a ſe facta dicturiunt & tū tacēt arrogātie metu. Nōne hi ſi vt hec referant inuitētur/mercedem ſui laboris eſtimant perſolutam/remunerationē putantes inter volētes narrare que fecerant. Adeo aūt id genꝰ narrationis habet quendā glorie ſaporē:vt ſi inuidi vel emuli forte p̄ſentes ſint/tales interrogatiōes obſtrepēdo diſcutiāt & alias inſerendo fabulas/ꝓhibent illa narrari que ſolēt laudē creare naranti. Pericula quoq; preterita vel erūnas penitꝰ abſolutas qui euaſit:vt referat gratiſſime ꝓuocat̄. Nam qui adhuc in ipſis vl̄ paululū detinetur/horret ammonitionem & formidat relatum
Virgilij verſus (vt virgilius) Forſan & hec olī meminiſſe iuuabit. Iuuat ſi quē dicere iuſſerꝭ amici ſui repētinā felicitatē quā ſpōte nō audebat: vel dicere/vel tacere modo iactātie/modo malicie metu. Qui venatibus gaudet interrogatꝰ de ſilue ambitu:de ābage luſtrorum/de venatiōis euētu. Religioſus ſi adeſt da illi referendi copiā:quibus obſeruationibus meruit auxilia deorū q̄tus illic ceri moniarū fructus:quia & hoc genus religionis: eſtimant numinum bn̄ficia non tacere:adde ꝙ volūt ſe amicos numinibꝰ eſtimari. Si vero & ſenex preſens eſt habes occaſionem qua plurimum illi contuliſſe videaris ſi eum interroges:vel que ad illum omnino non pertinent. Eſt enim huic loquacitas etati familia-
Scoma qđ ē. ſ.li.vij.c.vlti. ris. Vt vero ad ſcomata redeamꝰ illa que plus vrbanitatꝭ & minus amaritudinis habēt:ſunt inter iacienda conuiuiis vt ſūt illa de nonnullis corporū vitiis/aut parum aut nihil gignētia doloris:vt ſi in caluitium cuiuſq̄ dicas aut naſum:vel curuā erectionem dicas/ſeu ſocraticā depreſſionē. Hec enim q̄to minoris infortunii ſunt:tanto ſuauius ledunt. Cōtra oculorum orbitas nō ſine excitatione cōmotionis obiicitur. Quippe antigonus rex theocritū chiū de quo iurauerat ꝙ parſurꝰ eſſet:occidit ꝑpt̄ ſcoma ab eodē de ſe dictū. Cū enī q̄ſi puniēdꝰ ad antigonū raperet̄

ſolātibus eū amicis/& ſpē pollicētibus ꝙ oīno clemētiam regis
expturus eſſet:cū ad oculos eius veniſſet:reſpondit. Ergo īpoſ=
ſibilem mihi dicitis ſpem ſalutis. Erat aūt antigonꝰ vno orbatꝰ
oculo:& īportuna vrbanitas maledicacē luce pͥuauit. Nec nega
ueri philoſophos q̊q; incurriſſe ꝑ indignationē hoc genꝰ ſcoma=
tis. Nā cum regis libertus ad nouas diuitias nuꝑ erectꝰ philoſo
phos ad conuiuiū ꝯgregaſſet: & irridendo eoꝝ inutiles q̄ſtiōes
ſcire ſe velle dixiſſet cur & ex nigra & ex alba faba pulmentum
vnius coloris edat. Aridices philoſophꝰ indigne ferēs. Tu no=
bis (inquit) abſolue/cur & de albis & de nigris loris ſimiles ma
cule gignant. Cōmendat ſcoma & cōditio dicētis ſi in eadē cau
ſa ſit:vt ſi aliū de pauꝑtate pauꝑ irrideat:ſi obſcure natū natꝰ ob
ſcure. Nā tharſeus amphias cum ex ortolano diues eſſet: & in
amicū quaſi degenerē nōnulla dixiſſet/mox ſubiecit:ſed & nos
de eiſdē ſeminibus ſumꝰ/ & oēs pariter letos fecit. Illa vero ſco
mata directa letitia eum in quem dicuntur infundunt:vt ſi virū
fortē vituperes quaſi ſalutis ſue prodigū: & ꝓ aliis mori volen=
tem. Aut ſi obieceris liberali ꝙ res ſuas ꝓfundat/ minus ſibi q̄
aliis cōſulēdo. Sic & diogenes antiſtenē cinicū magiſtrū ſuum
ſolebat velut vituꝑando laudare. Ipē me aiebat mēdicū fecit ex
diuite/ & pro domo ampla fecit habitare ī dolio. Melius aūt di
cebat iſta q̄ ſi diceret gratus illi ſum:quia me philoſophū & con
ſūmate ꝟtutis virum fecit. Ergo cū vnū nomē ſcomatis ſit/ di=
uerſi in eo continētur effectus. Ideo apud lacedemonios īter ce=
tera exacte vite inſtituta/hoc quoq; exercitii genꝰ a ligurgo in=
ſtitutū eſt:vt adoleſcētes & ſcomata ſine morſu dicerent/ & ab
aliis in ſe dicta perpeti diſcerēt. Ac ſi quis eorum in indignatio
nem ob tale dictū ꝓlapſus fuiſſet:vlterius ei in alterū dicere nō
licebat. Verū quia letitie in conuiuiis frequēter inſidiat̄ ira: ab
huiuſmodi dictis temperandum eſt/& queſtiones cōuiuales in
omnes proponende ſunt aut ſoluende. Quod genꝰ veteres ita
ludicrum non putarunt/vt & Ariſtotiles/aliqua de ipſis ſcripſe
rit/& plutarchus/& apuleius cum frontone. Nec contēnendum
ſit quod tot philoſophantium meruit curam. At in exercitio re
thorum oratorum ve foro/longe commodiorem habēt ſcoma=
ta locum. Quippe vbi motus aduerſarii ſepe proficit ad trium=
phum. Vnde & hec ciceroni perfamiliare fuiſſe traditur. Ipſis
quoq; ledoriis crebro in cōtentionibus fori locus eſt dum tamē
ad probra non perueniant:que & ſi non quieſcant fauore litigā=
tis:ceſſare tamen debent ob reuerentiam iudicis & auditorum

De ſcomate ꝑ philoſophum aridicē ꝯtra libertum regis dicto.

De amphia tharſeo ꝯ amicū q̄ſi degenerem.

De ſcomate ꝑ diogenē in antiſtenem dicto

Ligurgi inſtitutio qualiter adoleſcentes ſcomata dicerent ꝛ paterētur

Quid ſit ledoria. vide. ſ. li. vij. ca. vlti.

Offenditur enim quibus eſt equ⁹/& pater & res ſi quis niſi euidentiſſima ratione ad probra proſiliat. Sed & qui ea ſuſtinet pa tienter: fauorẽ omniũ ac temperantiam viſus eſt meruiſſe. Cõuiuia ergo ledorias excludũt: ne felle earũ tota conuiualis dulcedo amareſcat. Ad id quod hylaritatẽ conciliat modeſtie cõſciã/ vndiq; conquirendũ. Iocus enĩ comis & venuſtus/conuiuantiũ riſus/oĩbus parenteticis iocundior eſt. Siquidem elegãter licet in perſona deriſoris ethicus ait. Sed conuiuatoris vti ducis ĩgenium res aduerſe nudare ſolent celare ſecunde. Sed & vini indulgentia/licet dici ſoleat quia ſiccis deus omnia dura ꝓpoſuit/modum habet & ſi fuerint qui platonis auctoritate ea paſſim credi derint haurienda/ laudibus arguitur vini vinoſus homerus. Et plato ab eiſdem vinoſus conuincitur extitiſſe. Certũ eſt vtrũq; eorum vini laudaſſe vſum/quod & naturã roborat & ingenium acuit/& ad res agendas animũ remiſſuʒ accẽdit. At platonem inter minuta & modeſta pocula iocundiorẽ liberaliorẽq; inuitationem ꝓbaſſe fidelius tradiẗ/que fieret ſub quibuſdã quaſi arbitris ſobriiſq; magiſtris conuiuiorũ. Et hoc eſt qđ in p̃mo & ſecundo de legib⁹ nõ inutile iuris eſſe decernit. Nam & modicis honeſtiſq; inter bibendũ remiſſionibus refici ĩtegrariq; animos ad inſtauranda ſobrietat(officia exiſtimauit/ redditoſq; ſenſim letiores/ad intentiones rurſus capeſſendas fieri abiliores/ & ſimul ſiqui penitus in his affectionũ cupiditatũq; errores ineſſẽt quos celaret alios qui pudor reuerens omnia ea ſine graui periculo libertate data per vinũ detegi/& ad corrigẽdũ medendũq; fieri oportuniora. Atq; hoc plato ibidẽ dicit/ non diffugiendas eſſe huiuſmodi exercitationes aduerſũ vini violentiã ꝓpulſãdã. Neq; illũ vnq̃ continentẽ prorſus aut temperantẽ ſatis fideliter viſum eſſe cui vita non inter ipſa errorũ pericula & ĩ mediis voluptatũ illecebris explorata ſit. Nam cui licentia gratieq; om̃es cõuiuiorũ incognite ſint/ quiq; illarũ omnino expers ſit: ſi eum forte ad ꝑticipandas hmõi voluptates/aut voluntas tulerit: aut caſus ĩduxerit: aut neceſſitas ĩpulerit: mox deliniri & capi : neq; mentẽ eius animũq; conſiſtere. Congrediendũ igitur eſt & tãq̃ in acie quadã cum voluptariis rebus: cũqʒ iſta vini licẽtia quominus decernendũ: vt aduerſus eos non fuga/nõ abſentia ſim⁹ tuti: ſed vigore animi & conſtanti p̃ſentia/moderatoqʒ vſu: tẽperantiam continẽtiãq; tueamur/& calefacto ſiml' refotoqʒ animo ſi quid in eo vel frigide triſtitie: vel torpentis verecũdie fuerit abluamus. Poterit auctoritas platonis mouere q̃plures/ſed

N ŏ bona q̃ ꝓueniunt ex potu vini.

nimis mihi arduus/& temerarius/infirmioribus animis videt cum baccho/immo & cum quauis voluptate cōgreſſus. Si loth vir iuſtus & modeſtos qui de ſodomorum eriperet incēdio im pellente vini ſtimulo corruit in inceſtum. Si noe femora denu- dauit fide & perſeuerantia boni/ſubtract⁹ diluuio. Alter huma ni generis pater:& ſalutis opifex/quis tuto cōgreditur?niſi for- te ſeipm̄ tantis patribus ducat preferendum: vt tamē platonis non reluctemur edicto congredi cum voluptate ſit fortius dum tamen ſit tutius fugere & illius declinare conflictum. Nec me mini inueniſſe queq̄ de prouocatoribus voluptatū quē non lege rim cecidiſſe. Eo forte ſpectāt figmenta poetica:que orgia ſine furore tranſacta non recolūt/ nec erubeſcunt ſacra bachi cruore parricidii/& multiplicib⁹ flagitiis maculare. Eſt preterea in cō uiuiis obſeruandū:vt inſtruende familie & domus regende cu ra:& ſeruilis obſequii/moderatio vni alicui demandetur ne qd ineptum & imparatū appareat:ne quid ſtupendum aut erube- ſcendum emergat:ne dominum oporteat ad ſe gerendorum re uocare ſollicitudinem:& vt dici ſolet/quaſi in humeris portare conuiuas. Vitet etiam qui conuiua cautus eſſe voluerit: conſi- liandi conſuetudinem verbiq̄ ſecreti faciendi morem : eo ꝙ in conuiuiis:id eſt iocundo amicorum conuiuantium cetu debent omnia eſſe nuda:& in amore & fide nichil debet eſſe abſcondi- tum:ſed ſi fieri poſſet oculos in pectora ſua inuicem mutuo trāſ ferre conſpectum. Nullus enim locus actitandis conſiliis: aut vix vllus ineptior eſt. Siquidem verba ſecreta ſolent aſſidenti- bus excluſis eſſe moleſta. Nam ipſa excluſio habet imaginem diffidentie. Sed in his que palam dicuntur fideliter exequendū erit:quod in libro primo de analogia ſcripſit Gayus claudi⁹ ce- ſar vir excellentis ingenii magneq̄ prudentie. Ait enim. Tanq̄ ſcopulum naute fugiunt:ſic fugiendum eſt infrequens & inſo- lens verbum. Et quidem numerum conuiuarum expreſſerunt antiqui:vt nec pautiores eſſent q̄ gratie que claudūtur ternario nec plures q̄ muſe:id eſt nouē:aut in ſumma gratiarum & mu- ſarum explerent numerum ad duodenarium aſcendētes. Opti- nuit tamen apud eos qui rectius intuentur: vt in his officiū pa- triſfamilias latiſſime pateat.

Geneſ.xix. Geneſ.ix. De noe q̄ pro- pter vinum fe mora denuda- uit.

No ꝯuiuiis architriclinū preferendū/& cauſam.

No ꝯſilia & ſe creta debere eſſe a cōuiuiis aliena.

No quāt⁹ eē debeat nume- rus ꝯuiuarū.

¶ De moleſtiis & oneribus coniugiorum ſm Hieronymum & alios philoſophos:& de perni cie libidinis: Et de muliere Epheſina ſimilium fide. Capitulum.XI.